

Sygn. akt I C 1017/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: Milena Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2015r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa M. F.,

przeciwko U. J.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanej U. J. na rzecz powódki M. F. kwotę 140 zł (sto czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 01 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 1017/15

UZASADNIENIE

Powódka M. F. wniosła o zasądzenie od pozwanej U. J., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), kwoty 140 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że we wrześniu 2013 r. otrzymała od pozwanej zaproszenie na spotkanie (wykład) i w zamian za co pozwana miała zapewnić jej upominek o wartości 150 zł w postaci zestawu kosmetyków wysokiej jakości. Powódka przybyła na umówione spotkanie i po wysłuchaniu wykładu zamiast gwarantowanego zestawu kosmetyków wysokiej jakości o wartości 150 zł otrzymała dwa kremy nawilżające, których wartość nie przekracza w sumie 10 zł. Pismem z dnia 21 lipca 2014 r. powódka bezskutecznie wezwała pozwaną do dostarczenia kosmetyków o przyrzeczonej wartości. (k. 4-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 grudnia 2014 r., w sprawie I Nc 1781/14, Sąd Rejonowy w Toruniu nakazał pozwanej, aby w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła na rzecz powódki w/w kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu, lub w tym terminie wniosła sprzeciw. (k. 15)

Pozwana U. J. w sprzeciwie zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że w dniu 20 września 2013 r. organizowała wykład, którego słuchacze, w podziękowaniu za przybycie, otrzymywali zestaw wysokiej jakości kosmetyków o wartości 150 zł. Wartość upominków, zgodnie z regulaminem spotkań, ustalana była indywidualnie przez pozwaną na podstawie cenz z katalogu produktów. Regulamin udostępniony był dla słuchaczy w czasie wykładu, a jego akceptacja następowała poprzez wypełnienie „Kuponu szczęścia”. (k. 20-22)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powódka we wrześniu 2013 r. uzyskała ulotkę, w świetle treści której pozwana, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...), zapraszała bliżej niesprecyzowanych odbiorców zaproszenia na wykład, którego przedmiotem były nowoczesne metody dbania o zdrowie. Zgodnie z treścią ulotki w podziękowaniu za przybycie każdy z gości miał otrzymać zestaw wysokiej jakości kosmetyków o wartości 150 zł.

(okoliczności niesporne, nadto dowód: zaproszenie – k. 9, wydruk (...) k. 24)

Powódka w dniu 20 września 2013r. uczestniczyła w wykładzie organizowanym przez pozwaną. Po zakończeniu spotkania powódka otrzymała od przedstawicieli pozwanej dwa kremy.

(okoliczności niesporne)

Cena hurtowa netto jednego kremu wynosiła 0,55 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 56)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty przedłożone przez strony, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

W sprawie niniejszej strony były zgodne co do ustalonego stanu faktycznego. Pozwana kwestionowała zasadność pozwu wskazując, że wartość zestawu kosmetyków ustalona została zgodnie z regulaminem organizowanych wykładów. Co istotne pozwana przyznała, że nie łączyła ją z powódką żadna umowa (k. 21).

Ocenę zasadności powództwa, a w konsekwencji ewentualnych rozważań dotyczących wysokości roszczenia powódki należy poprzedzić ustaleniem podstawy prawnej, co w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do oznaczenia charakteru zaproszenia wystosowanego przez pozwaną.

W ocenie Sądu treść załączonego do akt sprawy zaproszenia wskazuje na to, że pozwana będąca jego autorem złożyła przyrzeczenie publiczne regulowane w art. 919 §1 kc. W myśl tego przepisu kto przez ogłoszenie publiczne przyrzekł nagrodę za wykonanie oznaczonej czynności, obowiązany jest przyrzeczenia dotrzymać.

Przyrzeczenie jest specyficzną czynnością prawną stanowi bowiem jednostronne oświadczenie woli, którego adresatem jest nieograniczony krąg osób. Przyrzeczenie publiczne rodzi zobowiązanie już z chwilą złożenia odpowiedniego oświadczenia woli przez przyrzekającego, które to oświadczenie powoduje stan związania przyrzekającego wobec osób, do których zostało ono skierowane, i zobowiązuje go do spełnienia obiecanego świadczenia (nagrody) w razie wykonania czynności wskazanej w tym oświadczeniu (A. Janiak, Komentarz do art. 919 Kodeksu cywilnego, LEX 2014).

Skuteczność dokonania przyrzeczenia publicznego uzależniona jest od publicznego ogłoszenia, w tym poprzez reklamy, banery czy ulotki. Ważnym jest by było ono publiczne, a nie adresowane do określonej, konkretnej osoby lub osób (G. Sikorski, Komentarz do art. 919 Kodeksu cywilnego, LEX 2014). Jednakże nic nie stoi również na

przeszkodzie, aby przyrzekający nagrodę, zwracając się do ogółu lub do określonej grupy osób, ograniczył zarazem krąg adresatów takiego przyrzeczenia, na przykład określając, że o nagrodę mogą ubiegać się tylko osoby pełnoletnie (A. Janiak, Komentarz do art. 919 Kodeksu cywilnego, LEX 2014).

Co do samej treści przyrzeczenia to poza zobowiązaniem do przyznania nagrody muszą być w nim także oznaczone warunki uprawniające do otrzymania nagrody. Przyrzeczenie winno zawierać oznaczenie nagrody, przy czym przepis nie precyzuje jakiego rodzaju mogą być to nagrody, stąd też może być ona pieniężna lub wyrażona w określonych rzeczach. P. stanowi nieskomplikowaną relację prawną sprowadzającą się do prostego wykonania oznaczonej jednej czynności. Złożony stosunek prawny regulowany regulaminem składający się z kilkudziesięciu postanowień nie mieści się w ramach tej instytucji (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 września 2011 r., VI ACa 284/11, LEX nr 1130439).

Wobec poczynionych w sprawie ustaleń nie budzi wątpliwości fakt, że pozwana poprzez rozpowszechnienie ulotek złożyła jednostronne oświadczenie woli którego treścią było przyrzeczenie publiczne nagrody o wartości 150 zł za wykonanie określonej czynności (przybycie i wysłuchanie wykładu). Wobec istoty przyrzeczenia publicznego, tj. zaciągnięcia przez pozwaną ściśle określonego zobowiązania już w chwili składania przyrzeczenia (tu: rozpowszechnienia ulotek z zaproszeniem) bez znaczenia dla oceny prawidłowości wykonania tegoż zobowiązania miał fakt istnienia regulaminu czy też jego treści. Regulamin taki miałby ewentualnie znaczenie przy ustaleniu, że strony łączyła umowa, którą regulamin mógł w jakiś sposób uzupełniać. Fakt zaś nieistnienia między umowy był bezsporny (o czym wyżej wspomniano).

Według przedłożonej fakturą VAT pozwana zakupiła oferowane kremy w cenie hurtowej 0,55 zł netto za sztukę (k. 56). Tym samym podzielić należało twierdzenia powódki, że łączna wartość dwóch otrzymanych od pozwanej kremów nie mogła przekraczać równowartości 10 zł.

Skoro zatem pozwana zobowiązała się do przekazania powódce zestawu kosmetyków o wartości 150 zł, wykonanie jej zobowiązania poprzez świadczenie kosmetyków o łącznej wartości nie przekraczającej 10 zł należy uznać za nienależyte wykonanie zobowiązania.

W konsekwencji uznać należy, że pozwana nie dotrzymała przyrzeczenia, do którego zobowiązała się w ogłoszeniu publicznym. To z kolei upoważnia powódkę do dochodzenia naprawienia wynikłej stąd szkody poprzez wypłatę odszkodowania (art. 471 k.c.).

Ostatecznie mając na uwadze poczynione rozważania, w oparciu o przywołane przepisy oraz art. 471 kc, art. 321 § 1 kpc, art. 455 kc oraz art. 481 k.c., w punkcie I wyroku, zasądzono od pozwanej U. J. na rzecz powódki M. F. kwotę 140 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty. Powódce należne były odsetki ustawowe od dnia 1 sierpnia 2014 r. bowiem pismem z dnia 21 lipca 2014 r. wezwała ona pozwaną do spełnienia świadczenia w terminie do dnia 31 lipca 2014 r. (k. 6-7).

W punkcie II wyroku orzeczono o kosztach sądowych, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki